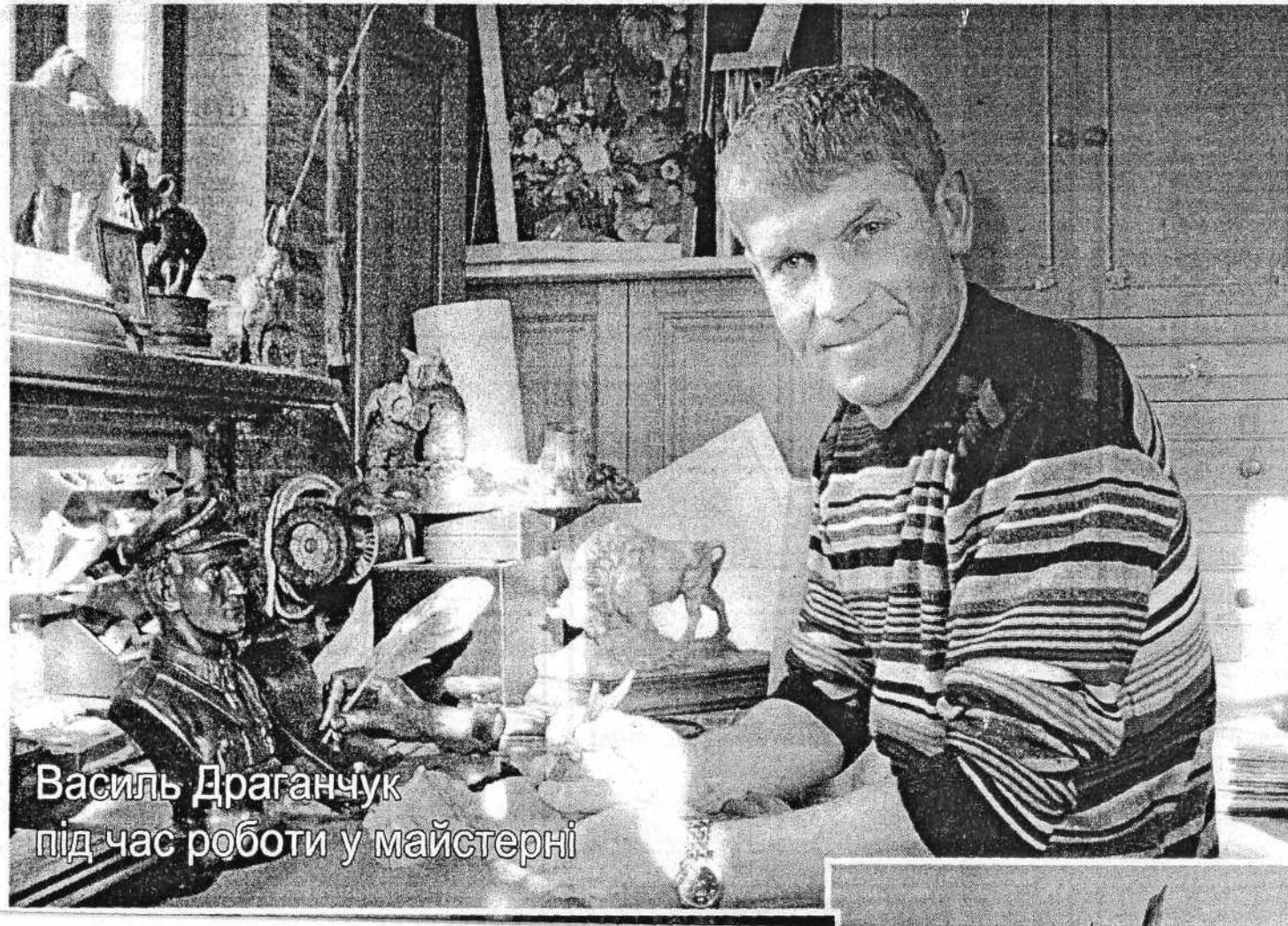

Його скульптури купають президенти

І БЛАГОСЛОВЛЯВ ПАПА РИМСЬКИЙ ІВАН ПАВЛО ІІ НА ТВОРЧІ СПРАВИ

Про цього чоловіка можна впевнено сказати: все, чого він досяг і має — зроблене і зароблене тільки власними руками, завдяки своїй наполегливості та працьовитості. 47-річний мешканець Костополя Василь Драганчук наділений різноманітними талантами: художник, різьбяр, скульптор, архітектор, коваль. У нього красивий сучасний особняк із сауною, басейном та ставком. Будинок нагадує художній музей: різьблені меблі, на стінах — картини господаря та репродукції видатних живописців. Від його робіт не можливо відірвати погляд. Костопільський майстер робить оригінальні скульптури та рельєфні картини. Дивилися і захоплювалися: це ж які треба мати руки, щоб виготовляти такі унікальні речі. Захоплення малюванням та різьбою розпочалося ще у шкільні роки. Навчався Василь Драганчук на Волині у Ковельському професійно-технічному училищі №5 за спеціальністю "Різьба по дереву". В той час це був надзвичайно популярний навчальний заклад. Конкурс серйозний, не менший, ніж в інституті: чотири-п'ять абітурієнтів на одне місце. Чоловік з теплотою згадує своє училище та викладачів.

— Не знаю чому,

Василь Драганчук
під час роботи у майстерні

навчальний заклад, конкурс серйозний, не менший, ніж в інституті: чотири-п'ять абітурієнтів на одне місце. Чоловік з теплотою згадує своє училище та викладачів.

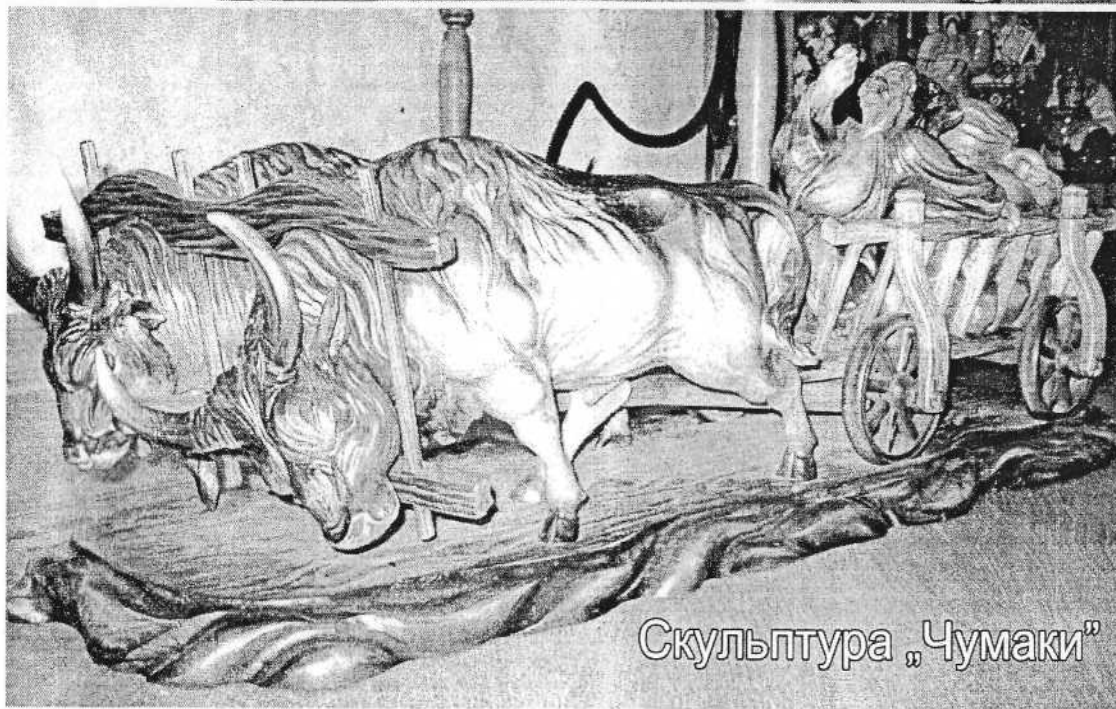
— Не знаю чому, але зараз не дуже охоче йдуть вчитися на різьбяр, — розмірковує пан Василь. — Хоча і в цій професії можна бути ремісником, а можна стати неперевершеним майстром. Мені завжди подобалося працювати з деревом. Найважче вирізати з груші, вона погано піддається обробці, зате які дивовижні вироби виходять.

— З третього курсу став заробляти власні кошти, — розповідає Василь Драганчук. — Для православних церков робили з однокурсниками іконостаси, розп'яття.

Вже після училища одним з перших відкрив у Костополі художній кооператив. Якраз розпочалася горбачовська перебудова і підприємливі люди отримали можливість та дозвіл заробляти гроші. Але це тривало недовго, і місцева влада почала "ставити палки в колеса".

— Коли ми зрозуміли, що далі буде ще гірше, то втікли на роботу в Польщу, — пригадує пан Василь. — Щоб православні українці могли робити скульптури для католицьких храмів, черниці їздили у Ватикан брати дозвіл до Івана Павла II. Тож ми працювали з благословення самого Папи Римського. Напередодні візиту понтифіка до Польщі ми навіть крісло різьблене для нього робили. Три роки вирізали для

Василь Драганчук під час роботи у майстерні

Скульптура „Чумаки”

костелів фігури Богородиці, розп'яття та святих. Жили в католицькому монастирі, разом з черницями їздили в лісництво вибирати деревину. Можна використовувати тільки липу. Всі скульптури вирізаються згідно з канонами, ніякі творчі відступи не дозволяються. Їх приймала серйозна церковна комісія, тільки тоді дозволяли виставляти у костелі.

Тут їх застав серпневий переворот 1991 року у Москві.

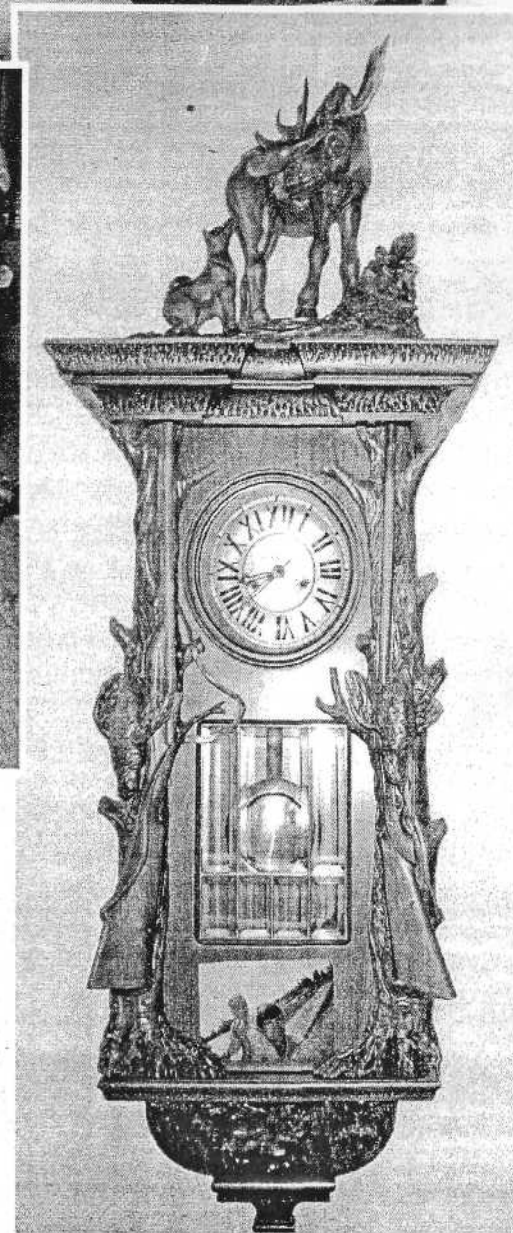
— Ми не знали, що буде далі, — продовжує майстер. — Вже збиралися з Польщі втікати у Швецію і просити там політичного притулку. Але за кілька днів усе владналося і Верховна Рада 24 серпня прийняла Декларацію про незалежність України.

Василь Драганчук десять років

відпрацював у Клевані на підприємстві „Промінь”. Його талановиті роботи не раз виставлялися у Києві на різноманітних виставках і отримали захоплені відгуки відвідувачів. Скульптури по-ліського майстра зберігаються у багатьох країнах світу. Та й вітчизняні колекціонери залюбки їх купують.

Нещодавно він розпочав власну справу: відкрив художній салон-магазин у Костополі та кузню, якою керує син Олександр — випускник університету. Дружина Катерина — волинянка, одногрупниця Василя, опікується пасікою.

Під будинком — простора майстерня з каміном. Василь Драганчук показує свою улюблену роботу:

— Чумаки були першими українськими підприємцями. Від них в Україні розпочався весь бізнес.

Кость ГАРБАРЧУК.
Газета Вісник & К°.